

- 3) Εφόσον συντρέχει περίπτωση όπως αυτή την οποία αφορά η κύρια δίκη, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να αφήνει ανεφάρμοστη κάθε διάταξη του εθνικού νόμου που είναι αντίθετη στο άρθρο 43 ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 89 της 19.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Σεπτεμβρίου 2012 [αίτηση του Cour d'appel d'Amiens (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κατά του Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Υπόθεση C-42/11) (¹)

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Άρθρο 4, σημείο 6 — Λόγος προαιρετικής μη εκτέλεσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης — Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο — Συλληφθείς υπήκοος του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδοθέν προς εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας — Νομοθεσία κράτους μέλους που περιορίζει τη δυνατότητα μη εκτέλεσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μόνο στους εκζητούμενους που έχουν την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους)

(2012/C 331/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel d'Amiens

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel d'Amiens [Γαλλία] — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1) καθώς και του άρθρου 18 ΣΛΕΕ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδοθέν για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής — Νομοθεσία κράτους μέλους περιορίζουσα τη δυνατότητα μη εκτέλεσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μόνο στις περιπτώσεις εκζητούμενων προσώπων που έχουν την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους — Διακρίσεις με βάση την ιθαγένεια

Διατακτικό

Το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, και το άρθρο 18 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι, μολονότι ένα κράτος μέλος μπορεί, στο πλαίσιο της μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-

πλαισίου 2002/584, να αποφασίσει να περιορίσει τις περιπτώσεις στις οποίες η εθνική δικαστική αρχή εκτελέσεως έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την παράδοση προσώπου εμπίπτοντος στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής, εντούτοις δεν μπορεί να αποκλείσει απολύτως και αυτομάτως από το εν λόγω πεδίο εφαρμογής τους υπηκόους άλλων κρατών μελών που κατοικούν ή διαμένουν στο έδαφός του, μη λαμβάνοντας υπόψη τις σχέσεις που τους συνδέουν με το εν λόγω κράτος μέλος.

Το αιτούν δικαστήριο υποχρεούται, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας τις αναγνωρισμένες από το δίκαιο αυτό μεθόδους ερμηνείας, να ερμηνεύει το εθνικό δίκαιο με γνώμονα, κατά το μέτρο του δυνατού, το γράμμα και τον σκοπό της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, προκειμένου να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου.

(¹) ΕΕ C 103 της 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Σεπτεμβρίου 2012 [αίτησεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik Deutschland κατά Υ (C-71/11), Ζ (C-99/11)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-71/11 και C-99/11) (¹)

(Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Ελάχιστοι κανόνες σχετικά με τις προϋποθέσεις αναγνώρισεως του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας — Άρθρο 2, στοιχείο γ' — Ιδιότητα του «πρόσφυγα» — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Έννοια των «πράξεων διώξεως» — Άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Η θρησκεία ως λόγος της διώξεως — Αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του συγκεκριμένου λόγου διώξεως και των πράξεων διώξεως — Πακιστανοί υπήκοοι μέλη της θρησκευτικής κοινότητας Ahmadiyya — Πράξεις των πακιστανικών αρχών σκοπούσες στην απαγόρευση του δικαιώματος ομολογίας του θρησκευτήματος δημοσίως — Πράξεις αρκούντως σοβαρές ώστε ο ενδιαφερόμενος να διακατέχεται από δικαιολογημένο φόβο ότι είναι εκτεθειμένος σε δίωξη λόγω του θρησκευτήματός του — Εξατομικευμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων και περιστάσεων — Άρθρο 4)

(2012/C 331/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundesrepublik Deutschland

κατά

Υ (C-71/11), Ζ (C-99/11)

παρισταμένων των: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge